

svědků Crabtree před vraždou někoho skoro kilometr honil – jinými slovy, pachatel si ho dovedl, kam potřeboval. Nikdo pochopitelně nedovede toho pronásledovaného popsát. Nestihli si ho prohlédnout.“

„Jako obvykle, co?“

„A to ten dotyčný Crabtreeho pořádně prohnal – protáhl ho několika sídlišti.“

Na jiné nástěnce visela velká podrobná mapa Hendonu. Podle výpovědi svědků, kteří honičku letmo zahlédli, do ní někdo červeným fixem zaznamenal pravděpodobnou klikatou trasu, kterou Crabtree urazil –, a také trasy, kterými běželi druzí dva zavraždění, protože všichni tři se z neznámých důvodů uprostřed své běžné denní rutiny najednou za někým rozběhli a honička je pokaždé dovedla přímo na místo, kde byli zavraždění. Každý z těch tří byl v danou chvíli sám, což nasvědčovalo tomu, že vrah vyhlédnutou kořist předem sledoval.

„Máme co do činění s pečlivým plánováním a důkladnou znalostí těch končin,“ poznamenal Heck. „Greg Matthews a jeho kumpáni nejsou žádní guerilloví bojovníci. Je to studentská pakáž. A navíc se nikdo z nich v Sunderlandu nenarodil.“

„Já mám taky o Matthewsovi pochybnosti,“ řekl Grant. „Ale klidně to mohla udělat nějaká jiná parta. Nechápu, proč by to mělo být dílo jednoho člověka.“

„Říkejte tomu intuice, ale podle mě to provedl nějaký... Rambo.“

„Rambo?“

„Zaprvé už jsme prověřili všechny hlavní gangy ve východní části města a k žádnému to neseďí. Zadruhé jsme ne-

zjistili vůbec nic od vašich práskačů, což víceméně vylučuje zbytek zdejšího podsvětí. Takže se obloukem vracíme zpátky na politické kolbiště – k Matthewsovi a jemu podobným. Jenže... můžou o sobě nakrásně prohlašovat, že vedou válku, můžou se oblíkat jako vojáci, ale to ani náhodou nejsou. Kdepak.“ Heck si zamnul bradu. „Hledáme někoho, kdo se pohybuje mimo záběr radaru. Někoho, kdo tady zná každý kout, ale přitom sem nezapadá, je vlk samotář...“

„Nezapomínáte, že jsme na severovýchodě?“ uchechtl se Grant. „Násilník, co sem nezapadá? To se pěkně zapotíme, než je prověříme všechny.“

Heck o případu přemýšlel i v policejní kantýně.

Byl čas oběda, takže uvnitř bylo našlapáno, na jídlo si zašli uniformovaní policisté i detektivové v civilu, dopravní strážníci i civilní administrativní pracovníci. Heck byl tady na severovýchodě teprve pátý týden a kromě Granta se s nikým nespřátelil, a tak seděl o samotě v rohu, popíjel čaj a doufal, že detektivové nakonec zadrženého propustí. Bohužel neměli žádné další podezřelé a Heck se zatím při vyšetřování nijak nevyznamenal, takže nemohl čekat, že místní detektivové budou jeho názorům přikládat váhu. Sice zdvořile uznávali, že je z oddělení sériových zločinů, ale nedělalo to na ně bůhvíjaký dojem – a Heck to svým způsobem chápal. Oddělení sériových zločinů sice mělo dobrou pověst, ale sídlilo v Londýně, a ten spousta zdejších policajtů považovala za jiný svět. Mělo pravomoc posílat všem policejním sborům v Anglii a Walesu „konzultanty“, lidi jako Heck, kteří měli zkušenost s vyšetřováním rozmanitých sériových zločinů v různých prostředích, jenže mnoho policistů to považovalo spíš za nemístné vměšování než za pomoc.